

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt. Félévre
2 frt. Negyedévre 1 frt.
Egy szám ára 10 kr.

Hirdetmények:
3 hasábos petitsor egyszer
9 kr., többszöri hirdetés-
nél 7 kr. Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petitsora 12 kr.

ZALAMEGYE

társadalmi, közművelődési és gazdasági hetilap.

A lap
szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmentlen leveleket
csak ismert kezektől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk
vissza.

A „Zalamegyei gazdasági egyesület“ és a „Zala-egerszegi ügyvédi kamara“ hivatalos közlönye.

Megjelenik minden vasárnap.

A bomlás.

Az erkölcsi bomlásnak megdöbbentő, megrázó mozzanatai tárulnak elénk abból a nagy katasztrófából, mit „Panama-botrány“ néven ismer most már minden újság-olvasó a világ öt részében.

Rettenetes tanúságtétele ez a botrány annak, hogy ma már mennyire megbízhatlanok az emberek, mily rémségesen gyarlók még azok is, kiket nagy hírnév, országos tekintély nimbusza vesz körül.

Nekünk a botrány politikai következményeihez, hatásához nincs, nem is lehet semmi közünk; de annál inkább érthető és érdekelhet bennünket az, hogy minő rettenetes bomlásra vezethet az olyan állapot: mikor a szertelen nyereszésvágy, a meggazdagodás ezer ördöge, a földi gyönyörökben való féktelenkedés, határtalanság nemcsak meglátja, de teljesen el is tépi azokat a láthatatlan szálakat, mik az egyes embert az általános erkölcsi világrend színvonalához fűzi.

Előttünk áll Franciaország a maga borzasztó társadalmi bomlásával. Hamis emberek, hamis nagyságok, hazudott nagy elvek, hazudott nagy célok, festett hazafiság alatt feslett erkölcsök, irtóztató erkölcsi romlottság fertői bontakoznak ki abból a nagy katasztrófából.

A legmagasabb társadalmi rétegbe hatoltak be a sötét corruptio gyökérszájai oly mélyen, hogy kiirtásuk szinte lehetetlen az egész réteg teljes felforgatása, feldulása nélkül. A hazafiai és társadalmi nagy-erények talajában nagybűnök burjánzottak föl, irtóztató nagy bűnök, mik meg fogják rendíteni az egész társadalmat, mivel onnan eredtek, ahonnan a társadalom egyeteme a vezérszellemet kapja s ennél fogva erejében vagy bomlásában van az egész társadalom sorsa.

Nagy következményei lesznek e bomlásnak ott s nagy tanulságai itt, a mi társadalmi s egyéb viszonyainkra nézve.

Előttünk áll a Panama-botrányból a közvetlen tapasztalat, hogy a magán élet feslett-

ségei, a gyönyörökben való féktelenkedések nem alkalmasak arra, hogy egyeseket a magasabb eszmények szolgálatában megtartsanak. A ki magán-életében, családi szentélye körül, az ő egyéni világában nem marad meg az eszményibb színvonalon; akiben az erkölcsi kötelek az ő szűkebb körében meglazultak: az ritkán fog tisztán megállani az általánosabb, nagy eszmék szolgálatában; példányképpül tündökölni pedig a közös eszmények kivívásában nem fog soha.

Levonhatjuk az előttünk fekvő botrányból a tanulságot, hogy a közös célok szolgálatában, a magasabb érdekek előmozdításában, kivívásában sokkal becsesebb erőt képviselnek a nagy jellemek, mint a nagy szellemek.

Mivel pedig a nagy szellemek születnek, a nagy jellemek pedig nevelődnek, — egészen tőlünk, nevelési rendszerunktől függ: milyen erővel ajándékozunk meg hazai társadalmunkat.

A mi magyar társadalmunk még nagyon messze van süllyedésében attól a szinten, a mi a francia társadalom részéről a Panama-botrányból élénk tárul; de a corruptio bizonyos mértékétől, mely pedig a bomlásnak csiréit magában hordja, a mi társadalmunk se ment.

A megélhetés és kényelem, az igények és a fényezés, az életörömök és dobzódás különböző fokozatai nálunk sem valami kényesek az eszközök megválasztásában. A könnyű kényelem, a fényezés, a dobzódás a társadalom bizonyos rétegében kezd már erős mértékben élet-szükségessé lenni. A szükség törvényt bont. Ezek az életszükségek (ha uralkodókká lettek) megbontják az erkölcsi világ legszentebb törvényeit.

Társadalmi életünkben nem egyszer halljuk hangoztatni egyesek részéről, hogy pénzzel ma már mindent lehet elérni. Pénzen lehet venni kéjt, gyönyört, örömeiket, hírnevet, tiszteletet, babérokat, sőt még igazságot is, mindenünnen, ahol csak mérik: fent és alant.

Már magában az is elég szomorú jele az állapotoknak, hogy csak egy-két eset is akadt olyan, mely az élele állításnak alapjául szolgált. Ebből már világosan kitűnik, hogy e tekintetben nem állunk egész szűz tisztán; tehát a csira-

már nálunk is megvan. Ha pedig megvan, akkor minden embernek, minden hazafinak, ki a magyar társadalom sorsán őszinte lélekkel csüng, ki a magyar társadalmat a mindenfelül fenyegető nagy bomlástól megakarja óvni, — azon kell lennie teljes erővel, hogy a mi társadalmunk mentül szilárdabb erkölcsi alapokra fektetessék.

A társadalom erkölcsi alapját szilárdá, megingathatatlaná a társadalom egyetemét alkotó egyének jellemereje teszi. Eppen azért nekünk első sorban jellemnagyságokra van szükségünk. Bizalmunk odaajándékozásánál valaki iránti tiszteletünk, ragaszkodásunk, lelkesedésünk mértékével mindig az illető jellemet kell szempontul venni. Szóval a becsületre, a jellemre kell fektetni társadalmunk épületét s akkor nem kell félni azt a francia társadalmat fenyegető rázkódástól, bomlástól.

Nagyon jó lesz ezt erős tanulsággal levonni, mert hiába tagadnók: tény az, hogy a mi társadalmunkban is meglehetősen könnyű dolog legalább ideig-óráig felszinen maradni kissé tehetesebb szellemeknek a nélkül, hogy az erkölcsi élet mélyebb alapvonásaival valami közeli viszonyban volnának. Pedig bizonyos az, hogy nagy jellem nagy tehetség nélkül is kiváló szolgálatot tehet valamely ügynek, míg ellenben a nagy-szellem jellem nélkül mindig veszedelmes tényező bármily méretű cél és törekvés szolgálatában is.

Társadalmi életünk a parciais törekvések miatt tömörségből, tartalmából úgyis meglehetősen sokat veszített, a szelid béke szelleme már egy idő óta nem lakik közöttünk; legalább hát arra kell törekednünk, hogy erkölcsi alapjában valahogy meg ne rendüljön a magyar társadalom.

Ezt pedig egyedül úgy érhetjük el, ha ügyeink élére oly egyéneket állítunk, kiknek kipróbált jelmele teljes erkölcsi garantiát nyújt a csalódások ellen. Mert szem előtt kell tartanunk és nem szabad felednünk, hogy a corruptio által okozott társadalmi bomlás a franciáknál csak egy erősebb rázkódás; a mi heterogen társadalmunkban azonban félig már nemzet-pusztulás volna.

A „Zalamegye“ tárcája.

Egy végrendeleti — záradék.

(Beszély.)

Németh Elekéné szül. Andaházy Irén.

(Folyt.)

Somoss elnökék lakásának egy igen csinos szögletes szobáskájában, melynek ablakredőnyei az égető délutáni nap heve ellen teljesen le vannak bocsájtva, úgy, hogy a napsugár csak néhány nyitva felejtett zsalulevélen át lopózik a kellemesen hűvös szobába, — fiatal leányka ül szép mivű íróasztal fölé hajolva és szorgalmasan ír, kecses fejcskáját ide-oda ingatva, amint szemével kíséri az ujon keletkező sorokon fűgön tova száguldó tollat.

Hogy gyors röptű gondolatait annál biztosabban papírhoz bilincselhesse, kénytelen azokat hangosan tollába mondatolni.

„Szerepet cseréltünk, kedves Lilly! Nemrég te sopánkodtál utánam ugyan ez íróasztal mellett; most meg én küldöm vágyó sóhajaimat hozzád Sósra!“

„Mire viszont láthatlak, kész falusi gazdaasszonyt nevel belőled siket házi kisasszonyunk, a jó öreg Száliné! — Szívemből sajnálom, hogy fülbaja oly nehezen javul.“

„Anya egészségi állapota ittletem óta annyira javult, hogy házi orvosunk a fürdőbe való utazást nem tartja többé szükségesnek. Csúpan légváltást ajánl. Erre vonatkozólag pedig kitűnő tervem van, melybe Anya is már beleegyezett. Nehány hét múlva t. i. gazdaasszonyi előmeneteleid felől szándékozunk tudomást szerezni, amennyiben a sósdi kastély rég feledésbe ment vendég-

szertetted egy-két hónapra igénybe veendjük s szíves meghívásodat elfogadjuk.“

Ki sem mondhatom, mennyire örülök e kedves együttlétnek, melynek édes örömeiben vajmi ritkán részesültünk piciny korunk óta.

Igen sok mondani valóm lesz — Lilly! A szívem csordultig tele van. Amióta nem láttalak, úgy érzem, mintha igen-igen sok történt volna velem, — pedig semmi sem történt! Napjaim oly egyhanguan folynak mint ahogy az egy szegény ideg beteg nő házában csak lehet. De nem panaszkodom, mert irántunk tanusított jósga határtalan.

Tudod mi újság?

A városunkban állomásozó ezredet is mozgósították! Holnap mennek vitézeink — talán soha vissza nem térésre! Mulatni kész hölgyek megragadták ez alkalmat is, hogy a távozó katonatisztek tiszteletére tánc estélyt rendezzenek, a minél fogva még ma este egy kerti mulatság élvezeteinek nézek eléje.

Pedig nincsen kedvem táncolni — a jó Isten látja lelkemet! Valami úgy fáj — úgy fáj énnem... Azt hiszem Lilly — hiányodat érzem.

Az sincs inyeimre, hogy a fiatal hölgyek jelmezben fognak megjelenni. Mindenkinek meg van a maga csinos tavali jelmeze, de én a farsangot tudvalevőleg nagypapánál Sósdon töltöttem, így semminemű báli felszereléssel nem bírván, kénytelen leszek fekete dominóban megjelenni, mely most készül a varró és Lotty szobalány közreműködésével Anya felügyelete alatt. Képzheted, mily bájos jelenség leszek e festői feredésben, fekete fátyolmaskkal az arcomon!

... Kardcsörtetést hallok az utca kövezetén... (esküszöm neked Lilly, hogy nem tekintek ki a zsalu megől) — s szívemben oly fájó érzés keletkezik annak elgondolásánál, hogy az ifjú élet néhány nap múlva talán a csatatér rémes színhelyén áldoz honszeretete kötel-

meinek s nem megy ki az eszemből, hogy a kikkel ma este a zene ütemei szerint vígan lejtem a tánc lépéseit, — azok a politika nagy arénájának halálra szánt gladiátorai...

Fejemben pedig egyre zsong ez a régen hallott német dal:

„Gestern noch auf stolzen Rossen,
Heute durch Brust geschossen,
Morgen in das kühle Grab.“
Morgenroth, Morgenroth!
Bringst du mir den frühen Tod.“ —

Ebben a pillanatban az ajtó felnyit s egy beteges kinézésű, szenvedő arcú delnő lépett a szobába, az abban uralgó homályba fűrkészőn tekintve.

— „Itt vagy Mimi?“ — kérdi az íróasztal mellett ülő leánykát megpillantva, ki őt észre sem látzott venni. — „Regina kisasszony egy pillanatra kéret, sziveskednél próbálás végett szobámba átjönni.“

A leányka üléséről felszökött.
— „Es te magad fáradtál, kedves Anya! Köszönöm — rögtön átmegyek.“ — S ezzel nyakába borult az éltes hölgynek, ki őt ezért homlokon csókolta. De egyszerre megdöbbent s balkezével a leányka arcát felémelve szeretetteljesen kérdezte:
— „Hogyan Mimi...? Te sirsz...?“ Könyeket látok szempilláidon.

Mimijedten törülte meg szemét s vidám kacagással igyekezett az aggódó delnőt megnyugtanni.

— „Eszem ágában sincs pityeregni, anyácskám“ — szólt hízogón fonva karjait Somossné nyaka körül. — Hosszú levelet irtam Lillynek s kissé megerőtlettem szememet ebben a sötétségben.“

— „Oh! ne tagadd gyermekem! Ne keresd ügyeket és okokat bánatod palástolására. Jól látom, hogy az én vidám, nevető gerlem tükörtiszta kedélyét egy idő óta, valami rejtett fájdalom borulatai homályosítják el.“

Balaton halászatunk.*

Magyar tengerünk halgazdagsága, sajnos, már csak mint az elmúlt jó idők szép emléke maradt fenn hagyományképen. Elődeink azon önző törekvése: *kihaszni a jelen nyugotja előnyökét, mit sem törődve a jövővel és annak nemzedékével*, igen sok irányban érezte már velünk elszomorító és káros következményeit, ugyanígy, hogy ezen elvek és mulasztások több tekintetben, úgy szólván, helyrehozhatatlan, sok esetben pedig oly állapotokat idéztek elő, amelyeknek javítása csakis óriási áldozatok és rendkívüli kitartás és türelem mellett volt lehetséges. Korunkat tehát a helyzet aggasztó volta ébresztette annak tudatára, hogy minden tétben, minden eljárásban számolni kell a jövővel és nemcsak megszívlelni, de követni is azon régi bölcs mondást: „providentia est mater philosophia“.

A Balaton hal- és rákbőségéről mesés dolgokat beszélnek még élő öregünk s nem egyszer emlékeznek meg olyan halfogásokról, amelyek még a Szentírás-beli csodás halászatot is felülmúlták. Már most ha figyelembe vesszük az akkor kezdetleges halfogási gyakorlatot és párhuzamba állítjuk a jelenben üzt intenzív halászáttal, még feltűnőbb lesz a különbség az akkori és a mostani halállomány között.

Csak pár évtizeddel ezelőtt még óriási mennyiségű rák volt a Balatonban, de a féktelen és észszerűtlen pusztítás folytán az annyira kipusztult, hogy ma már ritkaság számba megy csak egyet is látni. Ezen körülmény elég intő példa lehet arra, hogy a halállományok is erre a sorsra való jutását megakadályozzuk. Elvitáztatlan tény az, hogy kormányunk mindent elkövet, hogy ezen őstermelési ágat ne csak megmentse, de újból felvirágoztassa és gyümölcsözővé tegye hazánk összes vizeiben, hogy azonban ezen törekvéseket miért nem koronázza a megteendő siker: annak okát leszok bátor szerény nézeteim és gyakorlati tapasztalataim alapján az alábbiakban kifejteni.

Két körülmény működött és működik itt közre, mint ok; először, hogy a halak tenyésztésére kellő gond nem fordították; másodsor, hogy a halászat gyakorlásánál, a bérleti rendszer folytán, a kíméleti rendszabályok szigorúan be nem tartottak. Mindezekből egyik is elég arra, hogy kedvezőtlen eredményt létesítsen, annál is inkább vonhat válságos következményeket maga után az, ha mindkét körülmény érvényesül.

Az általános halászati tilalomnak megfelelő időtartamra való megszabása tehát csakis az esetben nyújthat reményt a halászat gyakorlásánál, ha a halászat gyakorlásánál az okszerű üzemi szabályok szigorúan betartatnának, mert ellenkező esetben a mit nyernék a halászati tilalmi időszak megtartásával a vámon, sokszorta többet elveszítenek a rabló halászat által a révén. Ezen említtem két körülménynek szigorú foganatosításával tagadhatlanul nemcsak fenntartani, de szaporítani is lehet a halállományt, de korántsem érhető el az a cél, a mit elérni lehetne és kellene, t. i. a halászat felvirágoztatása, biztos és maradó alapokra való fektetése, a mi nemzetgazdasági szempontból a legfőbb feltétel, hogy a halimport lehetőleg a legszűkebb korlátok közé szorítsák.

A balatoni halászat felvirágoztatásának létesítéséhez tehát radikális eszközökhöz kell nyúlni, a melyek a meglévő bajt nemcsak gyökeresen orvosolják, de a sikert biztosítani is képesek, a mely eszközöknek birtokába juthat a balatoni halászat-terület az által, ha a halászatot házi kezelés alá veszi és a gyakorlatban oly fordarendszert követ, mely egyedül képes a legkedvezőbb eredményt biztosítani.

Ezen fordarendszer abban áll, hogy a Balatonnak évenként egy bizonyos része felváltva általános tilalom alá helyeztessék. E célból osztassék fel az egész Balaton — szerény véleményem szerint — egyenlőre három, lehetőleg egyenlő, részre, a melyek közül egyben —

* A „Nemzet” f. hó 8-iki számának rendes heti mellékletéből, a mezőgazdaságból, vesszük át ezen, megyei halászatunkat tárgyzó cikket Szerk.

Mimi tagadólóg rázta szöke fürtös fejét s ismét nyomott el egy áruló könyvet, eperpiros ajkait mosolyra kényszerítve.

... Pedig annak a finom vonalnak, mely az arizmok különös összehúzódása folytán föltel irányuló szájszögletekkel mosolyt eredményez, — csak néhány hajszálnyira kellett volna helyéből lefelé mozdulnia, hogy ezt a nevető leány arcot egyszerre siróvá változtassa át...

De Mimi győzedelmesen küzdötte le ezt a válságos pillanatot. Az ifjuság repeső jó kedvével kacagott.

— „Te kis hamis!” — szölt Somossné a vidámság ellenállhatatlanságának engedve, egészen felvidúlt arccal. — Még sem csalsz meg, mert jobban ismerlek, mint te önmagadat, — jobban, mint édes anya saját édes gyermekét.“

Ezzel a dominó felpróbálására indultak.

Somossnének soha sem volt gyermeke, mely körülmény ideges, elbetegedett állapotánál fogva őt csaknem búskomor hangulatba ejtette, midőn kedves nőrokonja elhalálása által alkalma nyílt két árván maradt kis gyermeknek anyai kötelmek teljesítésére. — Mimi és Lilly ikertestvérek voltak és édes anyjuk korai halála után igen rövid időre, jó atyjoktól is elvesztvén, teljesen árvákká lettek oly zsenge korban, melyben az aryai kéz hű ápolása oly szükséges feltétele az életnek, mint a milyen a harmat a növénynek, — a napsugár a földnek, — az elemek a létezésnek.

Somossné magához vette a kicsinyeket s vágyó keblének teljes odaengedésével ápolta s nevelte fel azokat serdülő korukig, azon ó rá nézve is boldogító hitben meghagyva őket, hogy az ölelő karok, melyeknek meg-hitt oltalmában otthonukat találták fel, saját édes anyjukéi.

Hogy teljesen a gyermekek nevelésének szentelhesse magát és saját gyöngéledő egészsége miatt is, férje

sorrendben felváltva — minden évben föltétlenül és általános tilva volna a halászat; míg a másik kettőben megengedhető, de csakis az üzemterv szabályai értelmében, a mely azonban, tekintve, hogy egy erkölcsi testület, a balatoni halásztársaság, venné kezébe a halászatot, többféle módosítást nemcsak megtérne, de meg is kövelelné; így például el lehetne ejteni a hálók nagyságára és számarányára vonatkozó (15. §. b) és d) pont) rendeletet; továbbá kevesebbre kellene venni az apróbb, csoportokban élő és beszázára alkalmas halfajoknak (garda, keszegfélék) kifoghatási hosszmeretét, 25 cm-ről legfeljebb 18 cm-erre, egyúttal ezeknek csoportos megjelenése alkalmával, ősszel és tavasszal megengedhető volna az apróbb szemű, 3 cm. szembőségű hálók használata; végre okvetlen módosítani kellene minden esetben az általános tilalmi időszakot és pedig oly formán, hogy az március elsejétől június hó 15 ig terjedjen, holott az üzemterv szerint ápril 1-től, az újabb módosítás szerint, pedig március 15-étől veszi kezdetét. Fent jelzett engedményeket a társulattal szemben — miként említém és okadatolám — bátran meg lehetne tenni, de már épen nem volna tanácsos azokat a mai bérleti viszonyok mellett foganatosítani, mert csak növelné az amúgy is nagyon elharapódzott visszaéléseket.

Ha az említettem fordarendszer alapján a halászat-terület beállott, akkor azt esetleg több fogásúvá lehetne átalakítani, miáltal kisebbednék az általános tilalmi tér és ugyanazon arányban növekednék a halászható terület, ennek időszerezését azonban csakis a tapasztalt halászati viszonyok szigorú mérlegelése után lehetne megállapítani, mert az elhamarkodott eljárás igen könnyen megboszulhatná magát és visszahatást szölné. Ezen fordarendszernek aránylag rövid idő alatt az lenne a következménye, hogy nemcsak a közvetlen érdekelt birtokosok jövedelme fokozódna jelentékenyen az eddigihez képest, tehát viztúlajdonuk értékben is emelkedik, hanem nagyon is érezhető volna ennek kedvező hatása nemzetgazdaságilag is.

Személyes megfigyelésem és tapasztalataim alapján arra a meggyőződésre jutottam, hogy a halászatnak jelen viszonyok és körülmények közötti alapos ellenőrzése oly hiú ábránd, a melynek megvalósítása úgyszólván lehetetlenség számba megy, kár volna tehát oly vérmes reményeket táplálni, a melyekről ez időszert, a bérleti rendszer mellett álmodni sem lehet.

Bármennyire szükségesnek és sürgősnek tartom is a bajok orvoslását, még sem látom a helyzetet ma még oly kétségbeejtőnek, mint azt talán soramból egy kis pessimistikus felfogással kimagyarázni lehetne. Igaz, hogy annyira elérkezettnek látom a reformálásnak idejét, hogy meggyőződésem szerint aránylag minden csekély időmulasztás is oly nagy mérvű csorbát hagyhat maga után, hogy annak kiközösölése, hova tovább több időt, nagyobb fáradságot és érzékenyebb anyagi áldozatot fog okozni.

A jelenről szólva, nem kell attól tartani, hogy ne volna még elegendő tenyészanyag a Balatonban; azért ne jutottunk még oda, hogy mesterséges módokhoz és eszközökhöz kelljen fordulnunk a benépesítésnél, amelyek a mellett, hogy költségesek, még nagy kockázattal is járnak. Azt parancsolja tehát az észszerűség és okszerűség, hogy amíg módunkban van a természetre és természeti erőkre bízni a szaporodást és fejlődést, használjuk fel ezt a legjobb tényezőt és ne engedjük az állapotokat oda fejlődni, hogy mesterséges eljárásokat kényszerítessünk igénybe venni. Elmúlt egy évtizede annak, hogy több ezer darab lazac eresztett a Balatonba s mi lett az eredmény? Az, hogy nemcsak el nem szaporodott, hanem úgyszólván a beeresztett anyag is teljesen kivészett a Balatonból. Ezzel csak illusztrálni kívántam a mesterséges eljárásoknak bizonytalan voltát.

Most még a tervbe vett föltétlen és állandó tenyészterekre vonatkozólag akarom szerény véleményemet kifejteni. Ezen tenyészterek még egytelül kétségtelenül szaporulatot fognak eredményezni, másfelül azonban előidézik a halaknak aránytalan eloszlását a Balatonban, mert tény az, hogy az állatok ösztönüként fogva szeretik térszüküket és tenyészterük környékét megőrzik és ha

beleegyezésével, ki a gyermekek gyámjává lett kijelölve — a sósdi kastély falusi magányába költözött, melyben a család legidősbike, a sósdi uradalom öreg tulajdonosa lakott egyedül, várva azon pillanatot, mely őt is drága szeretetű után az örökkevalóságba fogja szállítani.

Nemes feláldozásért a jó asszony csak örömeiket aratott. Nevelt leánykájának kedélye, szíve, szelleme és külsője a csendes házi körben szeretetteljes gondolkodásának behatása alatt gyönyörűen fejlődött, mint méla holdvilágnál a lotus-virág titokzatos kelyhe.

Gyönyörű volt látni a kis lánykák göndör aranyfürtöktől körülengelt arccskáit, egyformán fejlődő alakjokat, kecses mozdulataikat az ikertestvérek meglepő, csaknem megkülönböztethetetlen hasonlóságával.

Csak Somossné maga tudta búzavirágszín — szemű Mimykéjét, nefejétsszín — szemű Lillykéjétől megkülönböztetni.

Azonban a sósdi idyllnek is vége szakadt.

Somoss urat ezalatt áttették egy Sósdtól messzebb eső városba, honnét nem szabadulhatott volna el oly könnyen családja látogatására. Jogosan kívánta tehát, hogy neje is vele menjen. Somossné szívesen engedett ezen kívánatnak, — amidőn nagy akadály merült fel előtte az öreg úr személyében.

Ez kijelentette ugyanis, hogy a gyermekek egyikét hagyják meg öreg napjai vigaszul, mert e nélkül a szomorú magány tűrhetlenné leend előtte.

Somossnének bármennyire vérzett is a szíve, el kellett magát határoznia, hogy a leánykák közül egyiket Sósdon hagyja s nehogy igazságtalan legyen egy vagy a másik iránt, elhatározottat közös akarattal, hogy egyszer az egyiket, másszor a másikat viszi el magával.

Megegyezvén ilyenképen: Mimit bizta az öreg úr gondjaira, magával vivén Lillyt, kit saját leánya gyanánt mutatott be új ismerőseinek. Félév múlva Mimi

nem zavartatnak, ezt egyhamar nem is hagyják el, vagy ha el is hagyják, de a legkisebb megzavarásra ösztön-szerűleg ide menekülnek vissza. Már most mi lesz ennek a következménye? Az, hogy a tenyésztereken és ezek közelében idővel hemzsegni fog a hal, szóval túlbőség áll be; míg a háló alatt levő területeken távolról sem fog oly mérvű szaporulat mutatkozni, eltekintve a csoportokban élő apróbb fajú vándorhalaktól. Új fajok átplántálásával — zomben nagyon óvatossá kell lenni, mert minden víznek meg van a maga speciális faunája; mennél nagyobb a kettő között az eltérés, annál nagyobb kockázattal jár az eredmény, amely sok esetben egyértelmű a teljes sikertelenséggel. Az ilyen módon való benépesítést tehát csak a legvégső szükségben, vagy új haltenyészdek és halastavak létesítésénél látom indikálva, de akkor is jól meg kell választani a halfajokat, mert az említettem körülményeknek figyelembe nem vétele végzetes hibát vonhatna maga után, amely gátat vet a legjobb törekvések elé.

A legnagyobb tisztelettel vagyok bátor sz érdekeltek nagybecsű figyelmét ezen fontos ügyre felhívni, mint oly egyén, akit a balatoni halászat egyedül nemzetgazdasági szempontból érdek. Jelen szerény véleményemnek kifejezést adni, lelkiismeretem megnyugtatósára, kötelességemnek ismertem, nehogy önmagamot valaha mulasztással vádolhassam.

Még nem késő, de a tett órája ütött!
Tihany.

Iff. Weininger Mátyás.

A csáktornyai tüzoltó egyesület közgyűlése.

A csáktornyai önk. tüzoltó egyesület évi közgyűlést Szarossy László elnök elnöklété alatt t. hó 8-án tartotta.

Elnök üdvözlö a megjelent tagokat, a közgyűlést az alapszabályok 6. §-a értelmében határozatképesnek és megnyitottnak nyilvánítja s a mai gyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére Molnár József és Novák Ferenc tagokat kéri fel.

Elnök jelenti, hogy a választmány a folyó ügyek elintézése céljából a múlt évben két ülést tartott, melynek legfontosabb tárgyát annak bejelentése képezte, hogy a zalamegyei tüzoltó-szövetség közgyűlést auguszt. hóban Csáktornyaiban fogja megtartani; ugyanakkor a választmány elhatározá, hogy a XV., X. és V. év óta egyhuzamban működő tagok részére a szolgálati érdmet megrendeli és a megyei közgyűlés megtartásának napján fogja ünnepélyesen a jogosultaknak kiosztani. — Augusztus 14-én sereglettek egybe Zalavármegye önk. tüzoltó egyleteinek képviselői s ugyanazon napnak délutánján tartott a megyei közgyűlés a tüzoltói intézmény iránt érdeklődő polgártársaink tömeges jelenlétében s ezt megelőzőleg az ünnepély fényét hathatósan emelő vendég tüzoltók nagy számanak közreműködésével osztattak ki a szolgálati érdmet a lakotanya előtt. — Az egyesület vagyona középszámban 974 frt 59 kr., leltár szerint 3316 frt 95 kr., a segélyező-egyesület készpénz vagyona 2625 frt 63 kr., az összes vagyon 7417 frt 17 kr. Az elnöki jelentést a közgyűlés tudomásul vette.

A tüzoltó parancsnok jelenti, hogy a csapat az 1891. év végével 44 tagból állott; az 1892. év folyamán belépett 5 tag, kilépett 3 tag, eltávozott 1 tag; a tényleges létszám 45. A rendtartó osztály 14 tagot számlál. Tartott tizenegy gyakorlatot, két közgyűlést, egy választmányi és három segélyegyleti ülést. Tüzeset nem fordult elő. Morandini Bálint aietnök febr. 27-én egyhangulag alparancsnoknak, Pulai Henrik március 27-én másszó szakparancsnoknak választott meg. Résztvett testületileg máj. 4-én a Szent Flórián napi, máj. 30-án Királyi Pál országgyűlési képviselőnk lelki üdvéért tartott ünnepélyes isteni tiszteletet és okt. 30-án néhai Pecsnorik János tiszteletbeli elnökünk temetésén. Augusztus 14-én tartott megyei tüzoltó szövetség közgyűlésén résztvett 18 tag egyesület és pedig Zala-Egerszeg 8, Alsó-Lendva 13, Szent Gróth 2, Alsó-Dombor 2, Sornás 1, Dráva-Egyház 4, N.-Kanizsa 2, Perlak 36, Zala-István 1, Légrad 2, Mura-Csány 7, Nyirvölgy 12, Keszthely 1, Lenti 5,

váltá fel nővérkéje szerepét s mivel annyira hasonlítottak egymáshoz, együtt azonban soha sem láttattak, csak igen kevesen sejtették kettős létezésük valóságát.

Dezsényi Honórius barátunk erős pomádé szaggal telített szobájában ül irómappája fölött görnyedve s amennyire izzadt homlokáról s bajuszakjának művészi göndörségéből való kiráncigált voltáról, — valamint a kissé szemtelenül tolokodó legyek után való dühös kapkodásáról ítélhető, — valami igen fontos levél megírásának hősi vállalatába bonyolódott, melynek cikornyás mondatszővényei épen jelenleg oly tökéletes sáncvédművé fejlődtek ki, hogy a stratégia összes szabályai és saját kétségbevonhatlan vitézségének segélyével sem leend képes azokból amúgy katonásan kivergődni.

Honorius rückrvárts koncentrálja minden észtehet-ségeit és újabb kirohanást intéz szuronyszegzett tollal egy levéliv sima harcmezéjén.

Az a fatális mondat most sem sikerül...!

A hadnagy dühösen húzza végig tollát az eddig megirt sorokon.

— „Ez se jól!“ — kiált fel haraggal. — „Éppen úgy hangzik, mintha gyáván retirálni akarnék. — De hát végre is, — tutás biz!“ ez, bármiképpen csűrjem csavarjam is a dolgot. Vigye az ördög! Meg kell lennie, tehát: csatára föl!“

Honór másik levélbe kezd.

— Katonás rövidséggel. Így lesz legjobb:

Tisztelt Eulalia kisasszony! Ezennel van szerencsém tudtára hozni, hogy becses nagyatya végrendeletében a reám vonatkozó kegyes gondoskodásról lemondok, amennyiben a nagylelkű engedménnyel élni nem akarok, — magamat ellenben ezentúl a kisasszony adósának fogom tekinteni.

Kis-Komárom 1, Letenye 16, Hodosán 2, Csáktornya 56 taggal. Ezen alkalommal lettek a XV., X. és V. évi 6 tag működő tagok szolgálati érdemmel földiszívte és ugyanezen alkalommal tartott egyesületünk díszgyakorlatot.

A számadások felülvizsgálására kiküldött bizottság jelenti, hogy a számadásokat rendben és helyesen kezelték taláta és a pénztárnoknak a felmentvény megadását indítványozza.

A közgyűlés az elnök által bemutatott zárszámadást tudomásul vette és Deák József pénztárnoknak a felmentvényt köszönetének nyilvánítása mellett megadta.

A parancsnokság bemutatja a segélyegylet felülvizsgált számadását, mely szerint a segélyegylet vagyona középsőben 2625 frt és 63 krt tesz ki s egyuttal jelenti, hogy az országos segélyegyletbe az egylet 36 taggal beletett, kik után a rendes évi díjat a helyi segélyegylet fizeti. A jelentés tudomásul vétetett és Godina Miklós pénztárnoknak köszönet szavaztatott.

Elnök bemutatja az egylet vagyonáról fölvett leltárt 3816 frt 95 kr. értékben. Egy példány Debics szertárnoknak átadtni s egy példány az irattárba helyezni rendeltetik.

Elnök bemutatja az 1893-ik évre elkészített költségvetést. Bevételek: pénztári készlet 1892-ik évről 974 frt 59 kr., Csáktornya mezőváros adománya 120 frt 86 kr., pártolótagos után a 2 frt = 172 frt, tagsági díj hátralék 36 frt, összesen 1302 frt 59 kr. Kiadás: az egyleti szolgáló évi fizetése 120 frt, tagsági díj Budapestre és Zala-Egerszegre 6 frt 05 kr., tüzérek ellen való biztosítás 6 frt 46 kr., működő tagok ruházata 326 frt, két szaklapra 6 frt 10 kr., szolgálati érmekre 15 frt, felszerelvényekre 50 frt, különféle kiadásokra 100 frt, az egylet képviselőjének utazásra 20 frt, várható pénzmaradvány 642 frt 98 kr., összesen 1302 frt 59 kr. Egyhangulag elfogadtatott.

Elnök jelenti, miszerint Morandini Bálint alelnök a működő tagok által alparancsnokká választatott s így az alelnöki állás megüresedett, felkéri tehát a közgyűlést, miszerint az alapszabályok értelmében az alelnök választását elrendelni sziveskedjék, mire egyhangulag Nuzsy Máttyás alelnökké választatott.

Elnök meleg szavakban emlékezik meg néhai Pecsornik egyleti tisztelt elnöknek az egyesület érdekében kifejtett buzgó s tevékeny működéséről. Előadja, hogy Pecsornik Jánost az 1880. jun 25-iki közgyűlés választotta meg elnökének, az a közgyűlés, melyet néhai Martincevics József városbíró volt kénytelen összehívni azon okból, hogy az 1875. évben szerzett, de a jelzett évben elnök és alelnök lemondása folytán bomladozó fölben levő egyesületet újjelentse s mint megnyitó beszédében mondá: „A tüzöltő egyesület, melynek létesítésére egyes polgárok és Csáktornya városa is tetemes áldozatot hoztak, működését majdnem egészen beszüntette, ezen bajt csakis akként véli orvosolhatónak, ha oly elnök és vál. tagok választatnak, akik az egylet fontosságának tudatától áthatva, erélyes kézzel és ügyességgel a működőnek közre az egyesület anyagi és szellemi felvirágoztatásán. Az egylet Pecsornik Jánosban kitünő elnököt kapott, ő rendezte az egylet zilált anyagi ügyeit oly szerencsével s oly előnyösen, hogy annak, hogy egyletünk mind felszerelések, mind segélyegylet dolgában anyagilag a tüzöltő-egyletek sorozatában az első között foglalhat helyet, ő neki, az ő kezdeményezésének köszönhetjük; az egylet népszerűsége is az ő elnöksége alatt kezdődött és ő alatta emelkedett az egylet által rendezett táncmulatságok színvonalára úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben. Elnöki állásáról 1883. július 24-én mondott le, az 1884-ik jan. 6-iki rendes évi közgyűlés pedig tisztelt elnökévé választá a következő határozattal: „A közgyűlés Pecsornik János úr lemondását sajnálattal tudomásul veszi, ügybuzgó működéséért jegyzőkönyvileg köszönetet szavaz, őszinte tisztelete és halálának pedig az által óhajtott kitéjezt adni, hogy Pecsornik János urat, kinek neve az egylet fölvirágozásával szerves kapcsolatban áll, egyhangulag tisztelt elnökévé választja. — A közgyűlés ismerte Pecsornik János tisztelt elnökünket, mert köztünk élt és velünk működött és ez okból nem

tartom szükségesnek, hogy az ő nemes tulajdonait felsoroljam és jellemezzem, csak annyit akarok még mondani és csak annyit kívánni, hogy az ő önzetlen munkássága, az egyesület iránt tanúsított szeretete, az ő kitartó energiája szálljon át örökségül mireánk, az egyesület minden egyes tagjára, hogy képesek legyünk egyletünk fejlődését hathatósan előmozdítani és az így elért magaslattal meg is tartani. S midőn egyletünk néhai tisztelt elnökéről itt e helyen megemlékeztem, azon indok vezetett, hogy a közgyűlésnek elfogadásra ajánljam, illetőleg utólagos jóváhagyásának reményében mint határozatot kimondjam: Miszerint néhai Pecsornik Jánosnak, a csáktornyai tüzöltő-egylet tisztelt elnökének, emlékező jegyzőkönyvileg fog megörökíteni; amit a közgyűlés helyeslőleg vett tudomásul.

Elnök felhívására a közgyűlés elhatározza, hogy f. évi január 24-én a Hattyu szálló nagytermében táncmulatságot rendez, melynek tiszta jövedelme az egyesület alapvagyonához csatolatik. A rendező bizottságba beválasztotta Sárosy elnöklettel Szeivert, Deák, Krampács, Hirschmann Leo, Masztnák, Hanzsel, Adelman, Dittrich, Löbl, Pulai, Bohin, Bors, Novák Ferenc, Fráz, Kipke, Nuzsy és Morandini tagokat.

Morandini Bálint alparancsnok a következő indítványt terjeszti a közgyűlés elé: Tekintve, hogy egyesületünk felszerelés dolgában bármely vidéki tüzöltő egylettel kiállja a versenyt; tekintve, hogy a felszerelések sok pénzbe kerültek, melynek gondozása az egyesület erkölcsi kötelességei közé tartozik; tekintve, hogy a szertár oly szűk, hogy ezen értékes felszerelvényeket abban elhelyezni nem lehet s így némelyek az időviszonyosságoknak vannak kitéve, sőt a szertárba szorítottakat sem lehet a szükséges tisztaságban és rendben tartani; keressék meg Csáktornya mezőváros képviselőtestülete az iránt, kegyeskedjék a tüzöltői szertár kibővítését elrendelni s foganatosítását még e folyó évben eszközölni. Az indítványt a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

A tárgysorozat kimerítve lévén, elnök a közgyűlést bezárta.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Isoó Alajos

Általános részvételt keltett városunkban f. hó 9-én a délutáni órákban elterjedt szomorú hír, hogy Isoó Alajos köz- és váltóügvedő, d. u. l. órákor elhunyt. A boldogult közéletünk egyik lelkes, önzetlen harcosa volt. Benne a zalaegerszegi ügyvédi kamara tevékeny alelnökét, a zalaegerszegi takarékpénztár megalakulásától fogva fáradhatlan ügybuzgalmú jogtanácsosát vesztette. Évek hosszú során keresztül buzgó jogtanácsosa volt a zalamegyei nemesi pénztári választmányának is. Mint városi képviselő, élénk érdeklődéssel kísérte városunk ügyeit s a képviselőtestületi üléseken nem egyszer kelt nyílt őszinteséggel sikra az esetleg felmerült bajok orvoslása érdekében. Mint egyes jellemű, nyílt szívű férfiú, közbecsülésnek örvendett, amelynek legfényesebb bizonyítékát láttuk f. hó 10-én temetésekor, amelyre a rendkívül hideg idő dacára nagy közönség gyűlt egybe, hogy lerója a kegyelet adóját a férfúnak, akihez a baráti szeretet és őszinte tisztelet fűztek. Temetésén a városunkban székelő különböző hivatalok és testületek, valamint a honvéd huszár tisztikar nagy számmal voltak képviselve; testületileg jelent meg a zalaegerszegi ügyvédi kamara, a városi képviselőtestület és a zalaegerszegi takarékpénztár; a vidéki földbirtokosság köréből is többen megjelentek. A boldogult ravatalát szebbnél szebb koszorúk díszítették. Koszorút küldtek a ravatalára: a zalaegerszegi ügyvédi kamara (szeretett alelnökének), Sánlór és Henriette (a legjobb barátjának), Gyertyánffy alezredes (szeretett barátjának), Inkey László és neje (tisztelete jeléül), Stern család (a hű barátjának), Lajos (szeretett sógorának), Farkas Gábor (jóakarójának), Szekeres József (a jó barátjának és komának), Somogy és családja (a jó Lujzi bácsinak), a zalaegerszegi takarékpénztár (jogi tanácsának), Ferkó és családja (szeretett nagybátyjának); Farkas József és neje; Lenk Ödön és Gizella; Isoó Jenő és Mari; János, Vilma és gyer-

mekei (a legjobb atya és nagyatyának), István és Mariska (felejtethetetlen atyánknak); Amália és Juliska (Isten Veled). A gyászba borult család szívfaidalmát enyhítse a mindenfelől oly osztatlanul nyilvánuló közrészvét. Az elköltözött drága porai telett legyen könnyű a hant s virraszson sirja telett az emlékezet! A család által kibocsátott gyászjelentés: „Özvegy Isoó Alajosné szül. Csaby Amália férjének; Isoó Mariska férj. Hajik Istvánné, dr. Isoó János és Isoó Juliska atyjuknak; Isoó Mariska, Klára, Jenő és Lenke nagatyjuknak, úgy dr. Isoó Jánosné született Rosenberg Vilma és Hajik István ipjuknak, felejtethetetlen és forrón szeretett Isoó Alajos ur ügyvédnek, folyó évi január hó 9-án délután 1 órákor, életének 66-ik évében, a halotti szentségek ájtatos telvétele után történt elhunytát fájdalomtel szívvel jelentik. A boldogultnak földi maradványai folyó hó 10-én délután 3 órákor fogtak Zala Egerszegben a római kath. szertartás szerint beszenteltetni és az ottani sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 10-én délelőtt 9 és fél órákor fog a zalaegerszegi róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutattni. Zala Egerszegben, 1893. január 9-én. Legyen béke és áldás hamvain!”

Áthelyezés a honvédségnél. *Scavits Imre* honvédszázados főhadnagy az 1-ső honvédszázad-czredetől a 7-ik honvédszázad-czredhez, *Kovács Kázmér* honvédszázados hadnagy a 7-ik honvédszázad-czredetől az 1-ső honvédszázad-czredhez helyeztetett át.

Köszönetnyilvánítás. Özv. Farkas Dávidné urhölgy öngyűsége a zalaegerszegi jótékony négyelet részére 10 frtot, dr. Hajós Ignác ügyvéd úr a zalaegerszegi népkönyha részére 1 frtot voltak szivesek adományozni, mely összegért hálás köszönetet mond az elnök.

A csáktornyai jótékony négyelet f. hó 7-én tartotta meg sorsjátékkal egybekötött táncestélyt, mely minden tekintetben sikerültnek mondható. A terem mar régóta nem látott oly nagy és fényes közönséget, mint a fent jelzett estélyen. Az első négyest 60 pár táncolta. A bevétel 461 frt volt. Felülizettek: Gróf Erdődy Rezsőné öngyűsége (Novi-Marov) 10 frt dr. Márctius József bányorvos (Hrastnigg) 5 frt, Wollák Rezsőné és Neumann Miksa 3—3 frt, Fink Antal 1 frt 50 kr., dr. Csury Jenő (Budapest), Neumann Bernát, Brenner Gábor (Varasd), Sullegg Viktoria, Benedikt Béla, Sárosy Lászlóné, Hirschmann Adolf, Simon Lajosné, Strausz Sándor, Szilágyi Gyula, Baumhack Frigyes, Ritmüller Armin (F. Mihályta), Molnár József, Comy Anna (Dráva-Vásárhely), Kohn Herman, Mayer Sarolta, dr. Schwarz Albert, Palya Mihályné, Czvetkovics Antal és Korntein Nándor (Dráva-Vásárhely) 2—2 frt, Neumann Sámuel, Mesterics Aladár, Hein Mária, Schrenk tesvérek, Tóth István, özv. Baranics Andrásné, Beer Ferenc, Ziegler Kálmán, Hirschmann Samu, özv. Hirschmann Sándorné, Heinrich Miksa, Pollák József, Tótor József, Brenner Antal (Varasd), Strahia Mari, Hirschmann Leo, Rosenberg Lajos, Fejér József, Pethő Jenő, Weisz Miksa, dr. Wolf Béla és Rák Adolf 1—1 frtot. A táncmulatságon jelen voltak: Antaver Mimi, Böles Sándorné, Baumann Zsigmondné, Benedikt Béláné, Bernayk Károlyné, Bahunek Béláné, Csury Mariska, Fejér Jozsefné Ella leányával, Felméry Albertné, Grész Alajosné (Perlak), Grész Paula (Zala-Egerszeg), Grész Riza, Hackl Károlyné, Hackl Anna (Bécs), özv. Hirschmann Sándorné, Hirschmann Samuné, Hirschmann Adoltné, Heinrich Miksáné, Kollárics Mihályné, dr. Krasovecz Ignácné, Krasovecz Etelka, Kohn Arminné Eugenia leányával, Kohn, Ignácné (Csab-Rendek), Murai Róbertné (Belicza), Majhen Mariska (Mura-Szt. Márton), Maeszkassy Sándorné Jolán leányával, Molnár Jozsefné, Neumann Albertné, Neumann Bernátné, Neumann Miksáné, Neumann Jozsefné, Pethő Jenőné, Pruszát Alajosné Paula leányával, Puly Irén (Keszthely), Probst Ferenéné, Pollák Jozsefné, Pollák Gyuláné, Prager N., Pray Mili, Rosenberg Katalin (Karmacs), Sárosy Lászlóné, Stetaics Paula, Szilágyi Gyuláné Kornél leányával, Tótor Jozsefné, Vranics Károlyné Irén leányával, Wollák Rezsőné, Wettendorfer Dávidné, Wilkenz Lidia, özv. Ziegler Lajosné, Ziegler Kálmáné, Zakál Henrikné, Zakál Teresi, Nelli és Margit, Zechmeister Malvin és Fáni (Nápráti) urhölgyek. Kollárics Mihályné, mint a négyelet elnöke, az egylet nevében legáltalánosabb köszönetét fejezi így a felülizetőknek, mint a táncestélyt rendező urnőknek és uraknak, névszerint: Bernayk Károlyné b. elnök, továbbá Czvetkovics Antalné, Hackl Károlyné, Maeszkassy Sándorné, Palya Mihályné, Probst Ferenéné, Sárosy Lászlóné és Wollák Rezsőné b. tagoknak, dr. Farnik László, Grézló János, Hirschmann Nándor, Kovács Emil, Neumann Samu, Thorday János és Zakál Vilmos rendezőknek.

A közigazgatási bizottság január havi ülését f. hó 14-én tartván, az ülés lefolyását lapunk jövő számában hozzuk.

A nagy-kanizsai társaskör 1893. évi február hó 4-én az „Arany Szarvas“ szálló dísztermében zártkörű táncvigalmat rendez. Kezdetre 9 órákor. Személyjegy 3 frt. Családjegy: 3 személyre 7 frt, 4 személyre 9 frt, karzatjegy 3 frt. A tiszta jövedelem a „Társaskör“ könyvtárának gyarapítására fordítatik.

Meghívó. A z. egerszegi kereskedő-ítjak önképző-egylete könyvtára és részben a négyelet vezetése alatt álló népkönyha javára Zala-Egerszegben, a „Zöldta“ vendéglő casinói helyiségében 1893. évi január hó 28-án táncal egybekötött hangversenyt rendez a következő műsorozattal: 1. „Chopin F. As Dur Ballada.“ Előadja zongorán: Dr. Révffy Zoltán úr. 2. „A baleset.“ Dialog Gabányitól. Előadja: Balassa Benőné úrnő és Mayer Lajos úr. 3. „Concert-Aria.“ Mozártról. Eneklí: Strausz Alajosné úrnő. Zongorán kíséri: Dr. Kaiser Emil úr. 4. „Magyar Concert darab.“ Hegedűn előadja: Berényi Jenő úr Z. Szt. Gróthról. Zongorán kíséri: Berényi Jenőné szül. Zathureczky Margit úrnő. 5. „Egy törvénykezési jelenet.“ Jellemkép Rudnyánszky Gyulától. Előadja: Dr. Hajós Ignác úr. 6. „Concert darab.“ Zongorán előadja: Dr. Révffy Zoltán úr. Kezdetre este pont 8 órákor. Helyárok: Oldalszék és első 5 sor 1 frt 50 kr., a többi sor 1 frt. Jegyek előre válthatók Breisach

Most hadd jöjjenek az öreg ágyúk, — gondolja magában Honór s újabb bekezdéshez fog:

Igen megtisztelve érzem magamat a végrendelet másik réam vonatkozó intézkedése által is, — de ezenel ünnepelesen ki kell jelentenem, miszerint azt magamra nézve kötelezőnek el nem ismerem s miután kezem s szívem fölött csak magam rendelkezhetem — köszönöm bár, de el nem fogadhatom, mert — — —

Itt Honór szünetet tartva, még egy utolsó rohamra készült, aztán egy végső elszánással ezekkel végzé levelét: — — — már van, akít szeretek!

Tisztelettel maradtam

alázatos szolgálja
Dezsényi Honorius
hadnagy.

Bumm.

A löpor-akna felrobbant! Ez hatni fog — tudom Istenem! De minek kiemelni az ellenséget? — diadal-maskodék Honór, a levelet borítékba tve s a címet rá írva.

— „Szegény Eulália!“ sóhajt fel a hadnagy őszinte sajnálkozással. — „Meg kellett lennie! Nem tehetek róla. Szállj perbe azzal a kis lánnyal, a ki Dezsényi Honorius szívét rohammal bevette s azóta a hűség ostromzárával tartja — örök békét köve köztem s a velem folytonos harcban élő nővilág között!

De vigasztald magad — érdemes Eulália, nem vagy az első — sem az utolsó, kinek szive Dezsényi Honoréért eped és szerelme bírhatásaért sóhajt!“

Igy monologizált Honór a megkönnyebbülés boldog érzetében, midőn zseborájára tekintve, ijedten győződött meg az idő esőrehaladottságáról és székéről telugorva, nagyot kiáltott az előszobában álldogáló legénynek:

— „Miska!“

— „Parancs? — kérdi a magát habachtba vágó stereotypja a privadienereknek.

— Te csakis generalisa! — dörög rá Honór, ki még mindig halakozó kedvben volt. „Hol ülsz ilyenkor, mikor az embernek szüksége van rád?“

— „Jelentem alássan, sehohsem, mert ott künt álldigáltam!

— Ejnye azt a baschi bozuk mindenedet! Hát nem tudod, mi a tagsbefehl?

— Alássan jelentem, igenis, hogy nem tudom.

Erre aztán Honór szerelmi vallomásra termett ajkairól csak úgy özönlöttek a csikós ostor módjára megsuhogtatott, citrábnál citrább mondások az ég és pokol minden lakójának közbeszúrt névsorával, — hogy a szegény megrémült Miska szemei előtt lobbot vetett volna az egész világ, hogyha ilyen tapasztalt s jónevelésű fiu nem lett volna!

Honór haragjának azonban e kitérés alatt utolsó puskaporkészlete is elfogyott, — füstté vált s amint ilyenkor többnyire lenni szokott, már a jövő pillanatban mosolygott is.

Elmondva Miskának a teendőket, figyelmébe ajánlotta a bálhoz előkészítendő egyenruha alapos kitisztogatását, valamint a máhák elcsomagolását — és a levél feladását sajátkezüleg eszközözlendő, sietve távozott.

Honór volt az, kiről ismerősei körében elterjedt a hír, hogy midőn legénye bálba készülő urától kérdezé: a legújabb egyenruhát készíts-e elő? — Honór azt felelte volna:

— Ej dehogya! . . . Hát nem elég szerencsétlen asszony van a városban?

Meglehet azonban, hogy se nmi igaz sem volt a dologban.

(Folyt. köv.)

Sámuel úr könyvkereskedésében és az előadás napján esteli 7 órától a pénztárnál. Tekintettel a jótékony célra felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

Esküvő. A keszthelyi rk. templomban f. hó 10 én díszes esküvő ment végbe. Ugyanis akkor vezette oltárhoz Kapácsy Kálmán, a z. apátii apátság ispánja Dunst Emilia kisasszonyt, dr. Dunszt F. apátpl. nővérét. Az esketési szertartást dr. Dunst apát végzé s igen szép beszédet is intézett az új boldog párhoz. Tanuk voltak: Haudek Ágoston dr. jószágkormányzó, Bogay Máté és Lénárd Ernő. Az esketés alkalmából a templom zsufolva volt közönséggel.

A nagy-kanizsai ker. jótékony nőegylet sikerült thea-estélyt rendezett, melyen — bár nem voltak a termék valami túlságosan tele — elég szép jövedelme maradt az egyesületnek. Sokkal többen vettek volna részt a mulatságon; de éppen január elejére annyi estélyt, táncmulatságot tüztek ki különböző részről, hogy a közönség egészen érthetőleg nagyon is megoszott.

Jótékonycélú táncmulatság. A sümei és zala-szentgróthi járásek szegényei javára Sümegen 1893. évi január hó 28 án a Casino dísztermében zártkörű bál tartatik; a rendező bizottság: Bardio Ferenc, dr. Bardio György, Bezeredy László, Botka Ferenc, Darnay Kálmán, Eitner Jenő, ifj. Eitner Sándor, Hladny János, Soós Pongrácz, Szalay László. Személyjegy: 2 frt. Csaldjegy: 5 frt. Kezdeté 9 órakor.

Tanulók hangversenye. A zalaegerszegi polgári fiú-, polgári leány- és közepkereskedelmi iskola tanuló ifjúságának hangversenye az ifjúsági segélyegylet javára február hó 10-én fog lenni.

Fiataon elhunyt hírlapíró. Nagy-Kanizsán, jan. 11-én kísérték örök nyugalomra Kanitz Béla hírlapíró, ki élete legszebb szakában, 29 éves korában halt meg. A temetési szertartást dr. Neumann Ede, ottani főrabbi végezte, ki a gyászoló ház udvarán rövid, de igazán remek beszédben bucsuztatta a fiatalon elhunyt hírlapíró s valóban megkapó vonásokkal esztelte és méltatta a magyar író sorsát. Az elköltözött pályatárs ravatalára az utáni hírlapírók s a „Zala“ szerkesztősége tettek koszorút.

A nagy-kanizsai főgymnasium 1893. évi január hó 25-én segélyegylete javára Nagy-Kanizsán a „Polgári Egylet“ nagytermében táncvizsgálommal egybekötött zárt körű hangversenyt rendez a következő műsossal: 1. Ejj dal. Marschner H.-tól. Előadja a főgymn. énekkar. 2. Nyitány. Romeo és Juliából. Bellinitől. Előadja a főgymn. zenekar. 3. Cigány kar. Weber Károlytól. Zongora kísérettel előadja a főgymn. énekkar. 4. Népdalok. Cimbalmos előadja Hajgató Béla 6. osztályu tanuló. 5. Szavalyat. Előadja Landter Jenő 8. oszt. tanuló. 6. Egyveleg. Donizetti dalművéből. Előadja a főgymn. zenekar. 7. Népdalok. Előadja a főgymn. énekkar. 8. „Bár katona vagyok.“ (Induló.) Bátor Sz. és Hegyi B. „Titkos csók“ operettből. Enek solo zongora kísérettel. Előadják: Kripcz L. 8. és Sallér Aladár 4. oszt. tanulók. 9. Induló. Z. E. től. Előadja a főgymn. ének- és zenekar. Személyjegy 1 frt, páholy 10 frt. Kezdeté 7 1/2 órakor.

Gyasznr. Juhász Anna f. hó 13 án hosszas szenvedés után, viruló életének 18 ik évében elhunyt. F. hó 14 én temették el nagy rosvét mellett. Béke lengje körül a korán elköltözött prait!

Szilveszter estélyét a keszthelyi közönség hagyományos módon ünnepeite meg. Alig van nagyobb család, a hol össze nem jöttek a rokonok, a barátok, ismerősök, hogy együtt elbucuzzanak az ó évtől és üdvözölhessék az újvet. De nemcsak családok rendeztek ünnepet az év utolsó napján, hanem bevett szokás szerint a keszthelyi iparosok dalköre is az „Amazon“ szálloda nagytermében. Ez igen sikerült, népes mulatság volt. Hangversennyel kezdődött, melyben Csathó Ervin, Grohman Terka kisasszonyok, Cavatler József, Kölygesy Aladár, Szily János, Gyarmaty Miklós és Molnár János urak, továbbá a dalkör szerepeltek a közönség nagy tetszésére. A hangversenyt táncvizsgálom követte, mely hajnalig tartott. Táncsal, muzsikaszóval ringatták át magukat az ó-estendéből az új évbe.

Halalozás. Polátsék Gyulané, szül. Biró Margit, f. hó 5-én életének 30. évében Keszthelyen meghalt. A fiatal asszonyt részvétellel kísérték sírjába.

Törzsrészevények átvétele. A dunántúli helyi érdekű vasut részvénytársaság az eredeti törzsrészevényeket kicserélés végett városunk — és vidékére Kovács Károly polgármesterhez már megküldötte. Akik a részlettörzseket teljesítették: a zalaegerszegi takarékpénztár által ezen részlettörzsekről kiállított elismervény bemutatása mellett a polgármestertől az eredeti törzsrészevényeket átvehetik.

Farsangi mulatságok. A keszthelyi jótékony nőegylet jan. 21-én az „Amazon“ szálloda nagytermében jelméz-bált rendez. — A keszthelyi iparos ifj. egyesület a Gyarmati féle életterben betegsegély pénztára javára jan. 21-én táncestélyt ad.

A csaktornyai korcsolyázó egyesület február 1 én a „Hattyú“ szálló nagytermében tartja zártkörű tánc estélyét. Belépti díj: személyjegy 1 frt, családjegy 3 frt.

A keszthelyi polgári fiú-iskolának fokozatos beszüntetése tárgyában — mint értesülünk — a megyei kir. tanfelügyelőséghez a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium rendelete már megérkezett. A miniszteri rendelet szerint a jövő 1893/4-ik tanévben beszüntetik a polgári fiú I., esetleg még egy osztályát s így évről évre fokozatosan fognak egyes osztályokat beszüntetni, a feleslegessé váló tanerőket pedig más polgári iskolához helyezik át.

Áthelyezés. Mezirádszky Pál csaktornyai kir. adóhivatali tiszt a nagykikindai adóhivatalhoz helyeztetett át.

Iparhatósági megbizottak: Az 1884. évi XVII. t. c. 169. §-ában elrendelt iparhatósági megbizottak választására Keszthelyen folyó évi január hó 1-én Hermán Vincze járási szolgabíró elnöke alatt következőleg ejtetett meg: I. a lajstromok ellenőrzésére: Böhm Endre

kereskedő, Fülöp Antal és Huss Ferenc iparosok, — II. a tanonc iskolák látogatására: Braun Pál gyógyszerész, Rieberstein József, Polátsék Gyula és Szalay Ignác iparosok, — III. a gyárak megsemmelésére: Laskay Emil építómester, Prisznyák István és Vilim Péter iparosok, — IV. a műhelyek megvizsgálására: Károlyi Gábor, Finweld Alajos, Farkas János, Zalamek Ferenc, Mizselstiller Jenő, ifj. Rabó János, Cseke Antal, Grünwald Adolf, Kövér Gyula és Polgár Antal iparosok. Az iparhatósági megbizottak jegyzőjévé az elnöklő szolgabíró Pöltz Pál ipartestületi jegyzőt nevezte ki. Az iparhatósági megbizottak folyó hó 8-án Pöltz Pál kinevezett jegyző egybehívása folytán és elnöke alatt tartott alakuló ülésükben elnökké Braun Pál gyógyszerész választották meg.

A sümei takarékpénztár évi rendes közgyűlését f. hó 29 én tartja. Tárgyai: a szokásos évi jelentés és mérleg előterjesztésén kívül tisztújítás, ügyvéd és pénztárnok választás.

A csaktornyai tűzoltó egyesület 1892 ik évre vonatkozó számadásának kimutatása szerint bevétele volt: pénztári maradvány 1891-ről 943 frt 20 kr., takarékpénztárilag elhelyezett tőke kamata 14 frt 03 kr., Királyi Pál adománya 10 frt, csaktornyai takarékpénztár adománya 50 frt, muraközi takarékpénztáré 40 frt, gróf Festetics Jenő 25 frt, táncvizsgálomnál felülfizetések 34 frt 51 kr., Csaktornya adománya 120 frt, tagsági díjak 136 frt, különféle 15 frt, tagsági díjhátralék 36 frt, összesen 1423 frt 74 kr. Kiadások: tűzoltó hírlapra 12 frt 20 kr., tűzkár biztosítás 6 frt 46 kr., szolga fizetése 120 frt, különféle számlákra 304 frt 40 kr., utalványok mellett 6 frt 90 kr., tagsági díj hátralék 36 frt, takarékpénztárban 937 frt 78 kr., összesen 1423 frt 74 kr. Az egyesület vagyona: 2 drb nyomó és szívó feskendő 1915 frt, 1 hydrophor 400 frt, 10 létra 100 frt, 1 feskendő előkocsi 105 frt, 310 m. kendertömlő 75 frt, 15 m. gummi tömlő 25 frt, 1 tömlőszekér 30 frt 1 létra szállító szekér 55 frt, személyi és tűzoltói szerelvények 590 frt, különféle butorok 75 frt, hangszerek 185 frt, zászló 350 frt, 24 db vert vaseső kut 800 frt pénztári maradvány tőkében 937 frt 78 kr., kamatokban 36 frt 81 kr., a vagyona összes értéke 4779 frt 59 kr. A segélyalap vagyona 1892 december 31 én 2615 frt 91 kr.

A Hubay Eleonora nászajándék után az 1892-ik évre esedékes 100 forint kamatot a bizottság f. hó 9 én tartott ülésén ítélte oda. A négy folyamodó közül az alapítvány kamatját Unger Mária nyerte el.

Szegény iparosok segélyezése. Keszthelyen a néhai Untenberger Ferenc által tett 10,000 ftos alapítvány kamataiból a városi tanács és ipartestületi elnökség egyértelműleg 42 folyamodó közül 18 szegény iparost segélyezett 25—25 fttal a napokban. Jövőre az alap a megbolgult végrendeleti intézkedése folytán megkét-szeresedik, amikor majd még több szegény iparos nyer het tél-idején segélyt az Unterberger alapból.

Színészet. Balogh Árpád színigazgató jól szervezett társulatával a színi előadásokat városunkban az „Arany Bárány“ vendéglő nagytermében f. hó 12-én kezdette meg „A madarász“ című világhírű operette újdonsággal, elég szép számú közönség részvétele mellett; f. hó 13 án második bemutatás előadásul a „Fene leányok“ című fővárosi életképet adták majdnem üres ház előtt, minek oka valószínűleg abban keresendő, hogy e darabot a mult nyáron az itt időzött székestehérvári színtársulat, mint újdonságot, többször is adta. Magáról a társulatról — a két bemutatás előadás alapján — egyelőre annyit írhatunk, hogy több jó erővel rendelkezik s a pártolást megérdemli. Hiszünk is, hogy városunk műpártoló közönsége, mely évek hosszú sora után most járhat először télen színházba, a kedvező alkalmat felhasználja és a társulatot kellő pártolásban részesíti.

A nagy kanizsai ág. evang. gyülekezet sorsjátékaról, melynek kisorsolása hatósági felügyelet mellett Nagy Kanizsa városháza tanácstermében 1892. december 31-én történt, a kisorsolási jegyzék egybeállított. A főnyereményt a 40 sorozat 982 folyó számú sorsjegy nyerte el. A kisorsolási jegyzéket 10 kr. beküldése mellett bárkinek megküldik. A nyereményeket folyó hó 8 átol folyó évi április 8 ig adják ki az ág. ev. egyház sorsjegy-irodájában. A nyereménytárgyakat postán is elküldik a nyerő fél költségére és veszélyére. A kifizető határidő alatt bármi okból fel nem vett nyereménytárgyakat a jótékony cél javára értékesítik. Lapunk szerkesztőségéhez is küldetvén be egy hiteles kisorsolási jegyzék, sorsjegytulajdonosoknak szívesen szolgálnak fel világoztatással, valjon sorsjegyeik kihuzattak e vagy sem.

Vitorlás szán a Balatonon. Kiss József tanár által feltalált és készített vitorlás szánal Keszthelyen f. hó 11 én tették első próbát a Balaton sima jégén. A próba sikerült, a vitorlás szán a rajta ülő 4—5 egyénnel gyorsan sebességgel haladt a jégen. A szán kormányozható; Kiss most tökéletesíti találmányát s aztán átadja a keszthelyi csónakázó és korcsolyázó egylet tagjainak használatára.

Műtrágyázási pályázat. A „Hungaria“ műtrágya, kénas és vegyi ipar részvénytársaság (Budapest, vacikörút 21.), a tavaszi árpa termelését és műtrágyázását megfelelő adatok gyűjtése által elősegítendő, ezennel két ezer korona arany pályadíjat tűz ki, melyet az erre felkért országos magyar gazdasági egyesület a beküldött hiteles adatok alapján azon gazdának oszt ki, a ki az 1893. évi termelési évadban a nevezett gyártól beszerzendő „Hungaria“ árpa trágyának tavaszi alkalmazása után legkevesebb husz kataszteri hold (a 1660 □ öl) területen (a melyből az összehasonlítás végett tíz műtrágyával látandó el, tíz hold pedig trágyázatlan marad) tavaszi kétsoros sörárpával a legnagyobb eredményt mutatja föl. Az adatok összegyűjtését, azok megbírlását és a díj megítélését és kiadását az országos magyar gazdasági egyesület vállalta magára. Az egyöntetű eljárás végett az országos magyar gazdasági egyesület külön utasítást dolgozott ki, a melyet a kísérletre vállalkozók szorosban betartani kötelesek, ellenkező esetben a pályá-

díjra igényüket veszítik. Ezen utasítást kívánatra az orsz. magyar gazdasági egyesület titkári hivatala, vagy a „Hungaria“ műtrágya, kénas és vegyi ipar részvénytársaság ingyen és bérmentve küldi meg.

A zsebtolvaj sorsa. Sok kalandozás, temérdek siker, újabb meg újabb próbákra ösztökélő eredmény után végre a legügyesebb zsebtolvajra is csak az vár, hogy egy váratlan s talán éppen óvatlan pillanatban nyakon csipi a rendőrség. Horváth György, egyedutai származású zsebtolvaj már évek óta utazgatott a vasúton, hol ide, hol oda, hogy e közben szórakozottabb utitársait alkalmas pillanatban kizsebelje. Jan. 11-én éjjel a nagy-kanizsai vaspályaudvaron tett kísérletet; egy parasztember zsebjéből akarta kicsenni a bugyellárist, de az a tarisznya szíjában fennakadt s így a parasztember idejében megragadhatta azt. Rögön jelentette az ott inspektion levő rendőrnek s keresésére indultak az e közben eltűnt zsebtolvajnak. Hosszú keresés után a rendőri őrzárát megtalálta a város belső területén, a „Sörház“ vendéglőben, hol éppen vacsorázott. Letartóztatták és átkísérték a kir. törvényszékhez.

Országos vásár. Keszthelyen f. hó 12-én országos vásár volt, mely azonban a csikorgó hideg miatt csak igen gyéren volt látogatva.

Beniczkyne Valogatótt regényei füzetes kiadásban Singer és Wolfner budapesti könyvkiadó cég kiadásában. Megjelent az 5 ik füzet. Egy egy füzet ára 25 kr. A megjelent füzet a „Nyomavoszet“ regény folytatását tartalmazza. Megrendelhető vagy Budapestien a kiadónál, vagy bármely vidéki könyvkereskedésben.

Az en ujsagom képes gyermeklap, a jeles ifjúsági írónak, Pósa Lajosnak szerkesztésében, ára 4 frt, fél-évre 2 frt negyedévre 1 frt. Legújabb száma a következő gazdag tartalommal jelent meg: Nuska és Luska Herman Ottónétól. Közmondások. A hajdukirály elbeszélés Tábori Róberttől. A nagyravagyó halászné mese Pósa Lajostól (felolvasta a szerző a Petőfi-társaság nagygyűlésén). Az új nevelő elbeszélés Herczeg Ferentől, Gyti te, karszék, az asztalhoz (vers) Pósa bácsitól, A piros bogár Szabóné Noga Jankától, Képrejtvény, Betűrejtvény. A szerkesztő bácsi postája. Megrendelhető Budapestben a kiadóhivatalban (Andrássy-ut 10. sz.) vagy bármely könyvkereskedésben.

A Pallas Nagy Lexikonának 8-ik füzete megjelent. E füzet 26—28 ívet foglalja magában; kezdődik az Állami költségvetés címmel s végződik Alliléter-rel. A következő nagyobb cikkeknél vannak benne: Államnevezetességek, állampolgárság, államrendészet, államszövetség, államtan, államtörténet, állat, állategészségügy, állatföldrajz, állatimádás, állati meleg, állatjártványok, állattan, állatorvostan, állatövi fény. A füzet írói közül megemlítjük a következőket: Körösy József, Heil Fausztin, Dobiecsky Sándor, dr. Scheff, Schwarcz Gyula, Mariska Vilmos, Kürschák, Szerényi Hugó, Thanoffer Lajos, Entz Géza, Hutya, Vangel Jenő, Katona Lajos, Klug Nándor, Kossa Gyula, Alexander Bernát, Daday Jenő, Beliczay Gyula, Pasteiner. A szöveget három szöveg-ábra és két pompás színnyomatu műmelléklet díszíti, az egyik a tengeri anemonák, a másik az északi ég álló csillagai. Mindkettő rendkívül jól sikerült szép kép. Az egész füzet nyomdai előállítása méltó a nagy feltűnést keltett vállalat eddigi füzeteihez. Egy egy füzet ára 30 kr. Az egész mű tizenhat kötetre van tervezve kétszáznegyven 3—4 íves füzetekben.

Egészselem. mintázott Foulardokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenkint 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyem szöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sima, kockás, csikos, virágos, damasztolt minőségben (mint egy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen **Henneberg G.** (es. kir. udv. szállító) selyemgyára **Zürichben.** Minták postatordulóval küldetnek. Svábjába címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Nyiltér.

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazok, akik felejtethetlen drága férjennek, Isoó Alajos köz- és váltó ügyvédnek, gyászos elhunytá alkalmából részvétőket nyilvánítani, a boldogult ravatalára koszorút küldeni, s őt végutjára elkísérni szívesek valának, úgy magam, valamint a gyászoló család nevében is kifejezett hálás köszönetemet.

Zala-Egerszeg, 1893. január 12.

özv. Isoó Alajosné
szül. Csaby Amália.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

546/1892. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az alsó lendvai kir. bíróság e6358 és 6359/p. 88. számú végzése által **Marosa Ferenc és Tivadar István** turniscai lakos végrehajthatók javára **Klar Benjamin** zalaivánci lakos ellen 70 frt és 450 frt tőkék, ennek 1886. aug.

hó 6 tól járó 8% kamatja, úgy járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 760 frtra becsült egy ménlő, 2 kanca, 2 tehén, 3 üsző, 1 bika, 7 drb. sertés, különböző házi és gazdasági tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén, vagyis Zala Ivánczon Klár Benjamin lakánál leendő eszközlésére 1893. évi január hó 23-ik napjának délelőtt 10 órája határidőül kitűztetik és ahoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Alsó-Lendván, 1893. évi január hó 8-ikán.

Vresits Elek,
kir. bir. végrehajtó.

Szálloda bérbeadás.

Sümeghen (Zalavármegyében, vasuti állomás)

a nagy szálloda

1893-ik évi október hó 15-étől hat évre bérbe kiadandó, esetleg örök áron is eladó.

A szálloda a következő helyiségek-ből áll: egy étterem, egy nagy ivó szoba, a vendéglős számára szükséges lakosztály, konyha és kamarával, hat szállószoba, kis es nagy táncterem, kettős borpince, három nagy istaló, kocsiszin, három bolthelyiség.

A bérbevétel, vagy örök áron való megvétel tárgyában értekezhetni Sümeghen Mojzer József tulajdonossal.

1694/ü. 1892. Z-Egerszeg r. t. város polgármesterétől.

Hirdetmény.

A zalaegerszegi nagytekintetű m. kir. pénzügyigazgatóság által 1892. évi december 14-én 51837 II.á. 1892. szám alatt kiadott körrendelet és ennek kapcsán kibocsátott hirdetmény folytán felhivatnak mindazon adókötelesek — akik tőkekamat, III-ad és IV-ed osztályu keresetadó alá tartoznak, továbbá akiknek ingatlanaira kamat kikötés mellett tőke bekebelezve van — hogy ebbeli vallomásaikat a városi adóhivatalnál ingyen beszerezhető vallomás úrlapon és pedig;

a tőke kamat és járadék adó alá tartozók . . . . . január 15-ig,
a III-ad és VI-ed osztályú kereseti adó alá tartozók . . . . . január 20-ig,
azok pedig, kiknek ingatlanaira kamat kikötés mellett bekebelezett tőke tartozásai vannak, az 1893. évi általány jövődelmi pótdókvetésnél lendő tekintetbe vehetés végett . . . . . január 31-ig.
a városi adóhivatalnál okvetlenül beadják.

Zala-Egerszeg, 1893. évi jannár hó 8.

Kovács Károly
polgármester.

Tenyészállat eladás.

Tölcésányi tehenészetünkben eladásra kerül több fiatal szimentáli fajú

tenyészbika.

Zalabéri urodalom tisztartósága Tölcésány pr. Zalabér (vasuti állomás).

Bérbeadás.

Zala-Tárnok község regál tulajdonosai bérbe adják a község közepén levő **4 szoba, konyha, éléskamra, pince, 6 állatra való istaló és fedett félszerből álló épületet,**

1893. évi január 1-től több évre

évi 200 frt hasznobérért és az ezután járó adóért.

Bővebb értesítést ad Zala-Tárnok község bírása.

Árverési hirdetmény.

Alulirt Boschán Gyula zalaegerszegi ügyvéd, mint csődtömeggondnok, az 1893. évi január hó 4-én kelt hirdetményem folytán ennek pótlásul közhírré teszem, hogy vb. **Kublin Ernő csődtömegéhez tartozó 2974 frt értékű aru-raktarra nézve, a zárt ajánlatok beadására ki-tűzött határidő eltelte után 1893. évi január hó 19-én délután 4 órakor itt Zala-Egersze-gen irodámban nyilvános versenyárverést fogok tartani.**

1. Árverezni szándékozók tartoznak nálam az árverést megelőzőleg 300 frtot készpénzben vagy óvadékképes állampapirokban bánatpénzül letenni.

2. Az árverés tárgyát képező áruk a legtöbbet ígérő tulajdonába csak azon esetre mennek át, a) ha az árverés befejezte után felbontandó zárt ajánlatokban magasabb ígélet nem foglal-tatik,

b) ha a csődbíróság esetleg a rendes hite-lezői választmány az ajánlatot elfogadja,
c) ha a beigért vételárt felszólítás után készpénzben alulirt tömeggondnok kezeihez le-fizeti.

Az áruraktár Zala-Szt.-Gróthon közbejöttöm mellett megtekinthető.

Zala-Egerszeg, 1893. évi január hó 12.

Boschán Gyula,
csődtömeggondnok.

Meghívó.

A Gazdák és Iparosok részvénytársaság áru-carnoka

1893. évi január hó 29-én d. u. 2 órakor saját üzlethelyiségében

II. évi közgyűlést

tartja, melynek

T á r g y a:

- a felügyelő bizottság jelentése az árukészlet leltározásáról,
- a vagyon és teherállapot, úgy szintén a mérleg előterjesztése,
- a tiszta nyereség mikénti felosztása.
- Esetleges indítványok.

Sümege, 1893. január 6.

Sümegei Tivadar sk.,
ügyvezető alelnök.

Faeladás.

Vitenyéd Szt.-Páli ha-tárban, a zalaegerszegi vasuti állomástól 1 1/4, a körmenditől 1 1/2 órányira fekvő, **46 kat. hold bükk- és cser-erdőm fáját**

lábón tömegben eladom.

A feltételek nálam megtudhatók.
Ságod, (u. p. Zala-Egerszeg).

Thassy Ferenc.

5570/tk. 1892. sz.

Arverési hirdetmény.

A zalaegerszegi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a **m. kir. allami kincstár,** mint végrehajthatónak, **Andris József** zala-szent-mihályi lakos végrehajtást szenvedő elleni 182 forint 73 1/2 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a zalaegerszegi kir. törvényszék területén lévő, a szent-mihályi határban fekvő, a szent-mihályi 68. sz. tjkvben, A. I. 1—6. sorsz. a. felvett ingatlanokra 1054 frtban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi február hó 1-ső napján délelőtt 10 órakor Szent-Mihály községben, a községbíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 105 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §. értelmében a bánatpénz-nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított sza-bályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Zala-Egerszeg, 1892. évi november 6-én.

A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Hraborszky,
kir. tszéki bíró.

Tisztán kölcsönös.
Részvényesei nincsenek.

Az összes nyeresemény a biztosítottak javára esik.

The Mutual

new-yorki életbiztosító társaság
alapított 1843.

826 millió frank

biztosítéki alapjával
a legnagyobb pénzintézet
a világon.

Biztosít emberi életet a legkülönbözőbb és legelőnyösebb módozatok szerint. Prospectussal és tüzetesebb felvilágosítással szolgál

a vezérigazgatóság Magyarország és a szomszéd tartományok részére.

Budapest, Bécsi-utca 5. sz.

Főügynökség Zala-Egerszeg és vi-dékére Fenyvei Miksánál Zala-Egerszeg.

4125/1892. sz.

Arverési hirdetmény.

A sümegei kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közzé teszi, hogy **Steiner Salamon** végrehajthatónak, **Pinter Sándor** végrehajtást szenvedő elleni 200 frt tőke követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sümegei kir. járásbíró területén lévő, Zala-Szt.-László község határában fekvő, a zala-szent-lászlói 190. számú tjkvben 2/20-ad részben Pinter Vendel, 15/20-ad részben Lekits Gábor tulajdonául felvett, I. 862. hrsz. ingatlanra 89 frtban, a zala-szent-lászlói 228. sz. tjkvben 1/16-ad részben Bodor Erzsébet, Lekits Gáborné, Bodor Juli Kotor Györgyné és kiskora Bodor István, 2/16-ad részben Pinter Sándor, 3/16-ad részben Pinter Rozsa Tollár Józsefné, 3/16-ad részben Pinter Erzsébet Tisli Istvánné tulajdonául felvett, 7951. hrsz. ingatlanból Pinter Sándor 2/16-ad részben jutalékára 33 frtban, — a zala-szt.-lászlói 321. sz. tjkvben Lekics Gábor és neje Bodor Erzse tulajdonául fel-vett I. 383. hrsz. ingatlanra 66 frtban, — a 718. hrsz. számú ingatlanra 23 frtban, — a zala-szent-lászlói 328 frtban Lekics Gábor tulajdonául felvett következő ingatlanokra az I. 277. hrsz. a. 20 frtban, a 464. hrsz. a. 20 frtban, az 527. hrsz. a. 91 frtban, az 589. hrsz. a. 34 frtban, a 915. hrsz. a. 195 frtban, a zala-szent-lászlói 341. sz. tjkvben Lekics Gábor tulajdonául felvett 3. hrsz. a. ingatlanra (ház) 61 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi február hó 17-ik napján délelőtt 10 órakor Zala-Szent-Lászlón a község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 8 frt 90 krt, 3 frt 30 krt, 6 frt 60 krt, 2 frt 30 krt, 2 frt, 9 frt 10 krt, 3 frt 40 krt, 19 frt 50 krt, 26 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügymi-niszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 107. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

Sümege, 1892. évi november hó 16-án.

A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.

Ruich,
kir. aljbíró.

Árverési hirdetés.

Az alsó-lendvai kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. állami kincstar végrehajthatóan **Lendvai Victoria Berlanovics Jozsefné** végrehajtást szenvedő elleni 259 frt 42 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében az alsó-lendvai kir. járásbíró területén lévő, a lenti 553. sz. tjkvben Lendvai Victoria Berlanovics Jozsefné nevében álló: 1. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 765 frtra becsült, 2. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 15 frtra becsült, 3. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 10 frtra becsült, 4. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 37 frtra becsült, 5. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 20 frtra becsült, 6. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 33 frtra becsült, 7. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 112 frtra becsült, 8. sorsz. a. foglalt, az adó alapján 196 frtra becsült ingatlanokra az árverést 765 frtban, 15 frtban, 10 frtban, 37 frtban, 20 frtban, 33 frtban, 112 frtban, 196 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1893. évi január hó 30-ik napján délelőtt 10 orakor Lenti községben, a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár alatt is eladni fognak.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.c. 42. §-ában jelzett ártólyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság, mint telekkönyvi hatóság.
A.-Lendva, 1892. évi március hó 26.

Szirmay,
kir. aljbíró.

Az Első Magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat BUDAPESTEN.

1. A mezőgazdasághoz egyáltalában szükséges összes saját hazai gyártmányu, "elismert" kifizető gépeit és talajművelő eszközeit ajánlja.
2. Minden, a gazdasági gépszakmába vágó felvilágosítással és tanácsal szívesen és díjmentesen szolgál.
3. Az összes gyártmányait magában foglaló képes árjegyzéket kívánatra készséggel megküldi.
4. A gyártelep Budapesten, külső váci-út 7. szám alatt van és annak megtekintése érdeklődőknek készséggel megengedett.

Levél-cím:
Első Magyar gazdasági gépgyár részvénytársulat
Budapesten, külső váci-út 7.

Értesítés.

Tisztelettel alulírott tudomására juttatom a t. közönségnek, miszerint **Zala-Egerszeg-, Kaszaházán az Aranyszarvashoz címzett**

szállodámat

akként rendeztem be, hogy bárkinek is a legkényelmesebb szállással — nemkülönben válogatott italok- és ételekkel a legjutányosabb felszámítás mellett szolgálhatok.

Különös figyelembe ajánlom a legnagyobb kényelemmel berendezett

szálló szobáimat, melyeket is más vendéglőkhez aránylag fele áron bocsájtom a t. közönség rendelkezésére.

Kiváló tisztelettel
László Antal
vendéglős.

493/v. 892. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt kir. bir. végrehajtó az 1881. évi LX. t.c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zalaegerszegi kir. bíróság 7224. számú végzése által **Porog B.** budapesti lakos végrehajtó javára **Baron Márton z.-koppányi** lakos ellen 324 frt 11 kr. tőke, ennek 1892. július hó 1-től járó 6% kamata, ugy járuléki erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmazásával bíróság lefoglalt és 540 frtra becsült két tehén, bor és férfi ruhaneműkből álló ingóságok nyilvános árverés útján leendő eladása elrendeltetvén, ennek a helyszínén vagyis Zala-Koppányban leendő eszközésére 1893. évi január hó 24-ik napján délelőtt 11 óra határidőül kinteztik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárán alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zala-Egerszegén, 1893. január hó 3.
Nagy Sándor, kir. bir. végrehajtó.

A meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna megelőzhető alkalmas haziszerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a **legjobb bedörzsölés.**

Hasonló jó eredménnyel használható csúsz, köszvény és tagszagadás, valamint fejfájás, hátfájdalmak, csípőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készletben van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszerárban kapható. Minthogy értéke len utánzatok is léteznek, kifejezetten: **a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller** kérendő.

KALODONT Sarg-féle egészségügy hatóságilag megvizsgált (A fogak szépsége) elismert, mint felülmulthatlan fogtisztítószert,

Sarg **KALODONT** — kellemesen üdítő és nagyon gyakorlati az utazásoknál.

Sarg **KALODONT** — Kül- és belföldön legnagyobb sikereket érte el.

Óva- **KALODONT** — Könnyű kezelhetősége, olcsósága és tisztasága folytán használatban van az udvaroknál, nemességnél, valamint a polgárházaknál.

után- **KALODONT** — Kapható: Kaszter Sándor és özv. Unger Domokosné gyógyszer-táráiban

zatoctól. **KALODONT** — Ára 35 kr.

A legjobb **KALODONT** — A legmagasabb körökől kapott elismerések vannak mindegyikhez csatolva

Mutatvány számokat ingyen és bérmentesen. Magyarország legolcsóbb és legdiszesebb képes hetilapja A Képes Családi Lapok

1893-ik évi január hó 1-én TIZENÖTÖDIK ÉVFOLYAMÁBA LÉP

a magyar művelt, de különösen a magyar női műveit olvasó közönségnek legkedvesebb lapja.

A „Képes Családi Lapok” a magyar szépirodalmi lapok között legjobban el van terjedve.

A „Képes Családi Lapok” most lépett a 15-ik évfolyamába, mi eléggé bizonyítja, mennyire megnyerte e lap a magyar művelt közönség tetszését.

A „Képes Családi Lapok” szellemi részét a magyar irodalom legelső írói nyújtják. A szerkesztőség dr. Murányi Armin, dr. Tolnai Lajos és dr. Várady Antal kezében van, akik sem fáradságot, sem költséget nem kímélnek, hogy a lap szelleme a művelt olvasók legmagasabb igényeit is kielégítse.

A „Képes Családi Lapok” munkatársai sorában vannak a többi között: Jókai, Mikszáth, Dalmady, Temérdek, Lauka, Tölgyessy, dr. Murányi Ernő, Csorba A., Posa, Rudnyánszky, Beniczkyné Bajza Lenke, Büttner Lina, Nagyváradly Mária, Kövér Ilma, V. Gaál Karolina, Harmath Lujza, Hevesiné Sikor Margit, stb. stb. hírneves íróink és írónőink.

A „Képes Családi Lapok” minden számában legkiválóbb művészek rajzai és kepei után kitűnő illusztrációkat ad.

A „Képes Családi Lapok” minden számához legjobb íróinktól egy regény teljes nyomtatott ívet kapnak az olvasók díjtalanul s így egy év alatt 5-6 regény birtokába jutnak, melyekhez mindig díszes boríték is járul.

A „Képes Családi Lapok” minden számában ügyesen össze állított sakretvenyek, apróságok, és irodalmi ismertetéseket talál az olvasó; — s a lap előfizetőinek postájában a legszelemendűsőbb társalgás folyik az előfizetők között; végül:

A „Képes Családi Lapok” minden kéthetben külön dívatmellekletet ad, a mely a női közönségnek minden más dívat lapot teljesen nélkülözhetővé tesz.

A „Képes Családi Lapok” előfizetése egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1.50., aki az egész évi előfizetési díjához 80 krt küld, 4 regényt, aki fele évi előfizetési díjához 40 krt küld, 2 regényt s aki negyedévi előfizetési díjához 20 krt küld, 1 regényt kap bérmentve jutalmul.

Előfizetéseket az év bármely napjától elfogad és levelező lapon óhajtasra mutatvány számokat bárkinek díjtalanul küld:

A „Képes Családi Lapok” kiadó hivatala, Budapesten, Nagykorona utca 20. sz.

4 1/2%-os m. kir. italmérségi jog kártalanítási (regále) kötvényeket szorosan a koronkenti hivatalos napi árfolyamon veszünk.

Már árfolyam körülbelül 101 frt 100 frt névérték után.

Miután ezen kötvények ezen idő szerint már körülbelül 1 frttal a névértékben felül állanak, kisorsolás esetén azonban csak a névértékkel lesznek beváltva, mi által a tulajdonos veszteséget szenved, ajánlatos ezen kötvényeket most eladni.

Az Első Magyar Iparbank váltóüzlete. Budapesten. IV. Deák Ferenc utca 5. sz.

Aranyérmek, díszoklevél és díszkereszt.

A Gróf Esterházy Géza-féle cognac

orvosi tekintélyek által ajánlva felette kellemesen és jól izlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnyal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség a * * * * cognac, mely mindenütt kapható.

Cognacunk idegen anyagok hozzá vegyítése nélkül francia mód szerint **tiszta borból** készül s ezért **kitűnő óvoszer**

kolera

és más járványos betegségek ellen.

Központi iroda: Budapesten VI. ker. külső-váci u. 23.

Lipsee, Bordeaux, Paris, Nizza és Berlin.

Csak akkor valódi, ha a sértetlen dugón ez az égetett felírás van: Gróf Esterházy Géza.

Szakértő vélemény: A forgalomban lévő valódi francia cognacokkal vetekedhetik.